SAHIHU-(E)L-BUHARIJJI

VJERODOSTOJNIK BUHARIJE

U IME ALLAHA SVEMILOSRDNOGA MILOSTIVOGA

Rekao je učitelj, vođ, hafiz (hadisa) Ebu Abdillah Muhamed, sin Ismaila sina Ibrahima sina Mugireta Buharija, smilovao mu se Uzvišeni Allah, uslišaj (Bože, ovu molbu)!:

GLAVA

(u kojoj se govori o tome) kako je bio početak objave ka poslaniku Allaha, Allah mu se smilovao i spasio ga, a (u tome smislu je i govor Allaha, uzvišeno je Njegovo spominjanje: "Zaista smo mi objavili tebi kao što smo objavili Nuhu (Noemu) i vjerovjesnicima poslije njega..".

PRIČAO NAM JE El-Humejdija, rekao je: pričao nam je Sufjan, rekao je: pričao nam je Jahja, sin Seida, Ensarija, rekao je: izvjestio me Muhamed, sin Ibrahima, Temimović da je čuo Alkamu, sina Vekasa, Lejsovića (a) on govori: čuo sam Umera, sina Hataba, bio Allah zadovoljan s njim-na govornici je rekao: čuo sam poslanika Allaha, Allah mu se smilovao i spasio ga, (kako) kaže:

"Poslovi su samo sa namjerama, i svaki čovjek ima samo ono što je namjeravao. Pa ko je (takav) da (je njegova seoba) emigracija iz Meke u Medinu bila usmjerena (ka nekom ovosvjetskom dobru) da (ga postigne ili kakvoj ženi) da (je oženi) vjenča, pa njegova seoba je (prepuštena) ka (onome) što je selio k njemu."

PRIČAO NAM JE Abdulah, sin Jusufa, rekao je: izvjestio nas je Malik od Hišama, sina Urveta, od njegovoga (tj.Hišamovog) oca (Urveta), od Aiše, majke vjernika, bio zadovoljan Allah s njom, da je Haris, sin Hišama, bio zadovoljan Allah s njim, pitao Allahovog poslanika, Allah mu se smilovao i spasio ga, pa je rekao:

"O poslaniče Allaha, kako ti dolazi objava?" Allahov poslanik, Allah mu se smilovao i spasio ga, je rekao: "Nekih vremena dolazi mi kao zveket zvona (zvone na vratu životinja), a on (tj. ovaj način objave) mi je najteži, pa (objava) presijeca (prekida glas) od mene, a ja sam već zapamtio od njega šta je rekao. A nekih vremena prikaže mi se Anđeo čovjekom pa mi govori, pa ja zapamtim šta govori. Aiša, bio zadovoljan Allah s njom, kaže:"I zaista već sam ga vidjela (ili gledala u stanju kad) mu silazi objava u danu žestoke hladnoće, pa presijeca (Anđeo objavu) od njega, a zaista mu sljepočnica teče znojem.

PRIČAO NAM JE Jahja, sin Bukejra, rekao je: pričao nam je Lejs od Ukajla, od Ibnu Šihaba, od Urveta Ibnu Zubejra, od Aiše, majke vjernika da je zaista ona rekla:

"Prvo što se počelo (javljati) od (raznih vrsta) objave Allahovom poslaniku, Allah mu se smilovao i spasio ga, je dobro snoviđenje u spavanju. Pa ne sanjaše nikakav san (drukčije) osim (tako) da je došao (tj. ostvario se) kao osvit zore. Zatim mu se omilila samoća. I osamljivaše se u pećini Hira, (pa je u njoj vršio pokoru) ili činio je po Ibrahim-pejgamberovoj vjeri preporučene postupke da bi odbacio od sebe grijeh, grijeh idolopoklonstva i bezvjerstva, a ono (tj. to činjenje pokore ili odbacivanje grijeha) je bogoslužje, (vršio je pokoru) brojne noći prije nego se vrati (ili poželi) ka svojoj porodici, a opskrbljavao se za to (boravljenje u pećini). Zatim se (opet) vraća Hadidži pa se opskrbljava za (noći) slične njima (tj. navedenim noćima) dok mu je došla Istina (tj. objava), a on u pećini Hira. Pa mu je došao Anđeo (misli se na određenog anđela \ibrila-Gavrila, pa zbog toga pišem velikim slovom) pa rekao: "Čitaj (ili: Uči)!" Rekao je (Muhamed): "Nisam ja nikakav čitalac (ili čitač tj. ja ne znam čitati)." Rekao je (Muhamed dalje): "Pa me uzeo pa me stisnuo (tako jako) da mi je došao truda (izazvao mi teškoću). Zatim me pustio i rekao: "Čitaj!" Ja sam rekao: "Nisam ja nikakav čitalac." Pa me uzeo pa me stisnuo drugi puta da mi je došao truda. Zatim me pustio pa rekao: "Čitaj!" Pa ja rekoh: "Nisam ja nikakav čitalac." Pa me uzeo i stisnuo me treći puta. Zatim me pustio pa je rekao: "Čitaj, u ime tvoga Gospoda koji je (sve) stvorio. Stvorio je čovjeka od usirene krvi. Čitaj, a tvoj Gospod je najplemenitiji." Pa se povratio (iz pećine) Allahov poslanik, Allah mu se smilovao i spasio ga, (a od uzbuđenja ili straha) srce njegovo se trese, pa je unišao Hadidži, kćeri Huvejlida pa rekao: "Zamotajte me, zamotajte me (tj. pokrite me, ogrtačem)!" Pa su ga zamotali (pa je bio zamotan ili pokriven sve) dok je otišao od njega strah pa je rekao Hadidži, a izvjestio ju je (ovu cijelu) vijest: "Zaista već sam se pobojao za sebe (svoj život)." Pa je (na to) Hadidža rekla: "Nikako, tako mi Allaha, neće te poniziti Allah nikada! Ti zaista nagrađuješ rodbinu i podnosiš (brigu oko zbrinjavanja) nemoćnoga (koji živi na teret drugih) i stičeš nepostojeće (tj. ono što nemaš ili po jednom tumačenju: daješ siromahu da steče, zaradi) i častiš gosta i pomažeš (druge) u slučajevima prava (na pomoć tj. u opravdanim slučajevima i prilikama)." Pa ga je (odmah) Hadidža odvela (i vodila ga je) dok ga je dovela Vereki, sinu Nevfela sina Eseda sina Abdu-(E)l-Uzaa, stričevića Hadidže - a on (Vereka) je bio čovjek (koji) se već pokrstio u predislamskom dobu i pisaše jevrejsko pismo, pa (u to vrijeme Vereka) piše na jevrejskom jeziku od Evanđelja (onoliko) koliko je htio Allah da napiše i bio je star starac već oslijepio - pa mu je Hadidža rekla: "O stričeviću, čuj, od svog bratića (šta će ti ispričati)!" Pa mu je Vereka rekao: "O bratiću, šta to vidiš (ili viđaš)?" Pa ga je izvjestio poslanik Allaha, smilovao mu se Allah i spasio ga, vijest (svega) šta je vidio. Pa mu je Vereka rekao: "Ovaj tajnik (objave tj. tajno biće koje donosi objavu od Allaha tebi) je (onaj isti) kojega je Allah spuštao (ili slao) Mojsiju. O da sam u njoj (tj. u sadašnjoj pojavi objave) mlad! Da mi je (da) budem živ kad te protjera tvoj narod!" Pa je poslanik Allaha, Allah mu se smilovao i spasio ga, rekao: "A zar su moji protjerivači oni (tj. zar će me protjerati)." Rekao je (Vereka): "Da. Nije nijedan čovjek nikada donio (nešto) kao što si ti donio (a da je prošao drukčije) osim (tako) da mu se bilo neprijateljem. I ako me stigne tvoj dan (tj. dan tvoga proganjanja), pomoći ću te snažnom pomoći." Zatim Vereka nije ostao (da išta učini) to jest usmrćen je (umro

je), a objava (Muhamedu) je malaksala (oslabila tj. prestala je za neko vrijeme). Ibnu Šihab je rekao: "A izvjestio me Ebu Selemete, sin Abdurahmana, da je Džabir, sin Abdulaha, El-Ensarije rekao pričajući o malaksavanju (prestanku) objave: "Pa je (Muhamed, poslanik Allaha) u svom pričanju rekao: "Dok ja (jednom prilikom) idem, kad (najednom osjetihda) sam čuo (nekakav) glas iz neba, pa podigoh svoj pogled, a kad anđeo koji mi je došao u Hiru sjedilac (tj. sjedi) na (nekakvoj) stolici (ili prijestolju) između neba i zemlje. Pa sam se od njega zastrašio, pa sam se vratio pa sam rekao: "Zamotajte me, zamotajte me!" Pa je (odmah) Allah, uzvišen je On, objavio: "O pokriveni, ustani pa opominji!" (i dalje sve) do Njegovog (ili do Svoga) govora "I poganstvo (idolopoklonstvo) napusti!", pa se (iza toga Allahovog govora) objava rasplamsala i slijedila (neprekidno dvadeset i tri godine)." Slijedi ga (Jahja-a, sina Bukejrovog) Abdulaha Ibnu Jusuf i Ebu Salih (tj. ova dvojica se slažu sa Jahjaom u pripovjedanju gornjeg hadisa), a (Ukajla) slijedi Hilal, sin Redada (pripovjedajući) od Zuhrije. A rekao je Junus i Mamer: "..njegovo meso (koje se nalazi na prostoru od ramena prema vratu ili od zatiljka prema plećima, a koje se trese u strahu)."

(Hoće da kaže da Junus i Mamer pričaju da je Zuhrija upotrijebio izraz "treslo se njegovo meso" umjesto izraza "treslo se njegovo srce" kad se povratio iz pećine Hire, Hira ugledavši prvi puta Džibrila.)

PRIČAO NAM JE Musa, sin Ismaila, rekao je: pričao nam je Ebu Avanete, rekao je: pričao nam je Musa, sin Ebu Aišete, rekao je: pričao nam je Seid Ibnu Džubejr od Ibnu Abasa o Njegovom govoru, On (Allah) je uzvišen:

"Ne pokreći, s njim (s Kur'anom) svoj jezik zbog (toga da) požuriš s njim." Rekao je (Ibnu Abas): "Poslanik Allaha, Allah mu se smilovao i spasio ga, boraše se (sa) od objavljivanja (Kur'ana spopadajućom ga velikom) teškoćom. I ponekad (ili mnogo puta) micaše svoje dvije usne (jako ili: i bio je dio te teškoće ili: i bio je znak te teškoće to što je jako micao svoje dvije usne)." Pa je Ibnu Abas (dalje) rekao: "Pa ja ću micati (pokretati) njih dvije (misleći na usne) tebi kao što njih dvije micaše poslanik Allaha, Allah mu se smilovao i spasio ga." I Seid je rekao: "Ja ću njih dvije micati (ili ja njih dvije mičem, pokrećem) kao što sam vidio Ibnu Abasa (da) njih dvije pokreće." Pa je (zatim Seid) micao svoje usne. Pa (zbog teškoće izražene jakim pokretanjem usana, a koja je dolazila od primanja objave) Allah, On je uzvišen, je objavio: "Ne pomiči (ne pokreći), s njim svoj jezik da požuriš s njim. Zaista je na nama njegovo skupljanje (sabiranje ili sastavljanje) i njegovo učenje (čitanje)." Rekao je (Ibnu Abas tumačeći te Allahove riječi): "Skupiće ti ga tvoja prsa (tj. pamćenje) i ti ćeš ga učiti." "Pa kad smo ga proučili (pročitali na usta Džibrila), slijedi njegovo učenje." Rekao je (Ibnu Abas da to znači): "Pa slušaj ga i šuti." "Zatim je zaista na nama njegovo objašnjenje (ili objelodanjenje)." (Ibnu Abas to tumači ovako): "Zatim zaista je na nama da ga ti učiš (čitaš)." Pa je poslanik Allaha, Allah mu se smilovao i spasio ga, poslije toga, kada mu je dolazio Džibril, slušao. Pa kada je (kada bi) Džibril otišao, Vjerovjesnik, Allah mu se smilovao i spasio ga, je učio njega (Kur'an ili njegov objavljeni dio) kao što je učio.

(Ibnu Abas je tako završio svoje pričanje.)

PRIČAO NAM JE Abdan, rekao je: izvjestio nas je Abdulah (sin Mubarekov), rekao je: izvjestio nas je Junus od Zuhrije. Rekao je (Buharija): A pričao nam je Bišr, sin Muhameda (Mervezija), rekao je: izvjestio nas je Junus (i Mamer od Zuhrije slično njemu) ili slično njegovom tj. Junusovom.

(Hoće da kaže da je Mamerovo pričanje slično Junusovom, ali nije, dakle, istovjetno.)

Rekao je (Zuhrija): izvjestio me Ubejdulah, sin Abdulaha (Utbetovog) od Ibnu Abasa, rekao je (Ibnu Abas):

"Poslanik Allaha, Allah mu se smilovao i spasio ga, je bio najdarežljiviji (čovjek između) ljudi, a bilo je najdarežljivije (njegovo stanje ono stanje) što je bio (u njemu) u ramadanu (mjesecu tj. bio je najdarežljiviji u ramadanu) kad ga susreće Džibril, a susretaše ga u svakoj noći od ramadana pa ga je poučavao (ili: pa mu je učio) Kur'an. Pa zaista poslanik Allaha je darežljiviji sa dobrom od vjetra poslatog (da dotjera oblake iz kojih padne kiša)."

PRIČAO NAM JE Ebu-(E)L-Jeman, Hakem, sin Nafia, rekao je: izvjestio nas je Šuajb od Zuhrije, rekao je: izvjestio me Ubejdulah, sin Abdulaha sina Utbeta sina Mes'uda da je Abdulah Ibnu Abas njega izvjestio da je Ebu Sufjan Ibnu Harb njega izvjestio da je Iraklije (Iraklije I, 610 - 641) poslao k njemu (Ebu Sufjanu poziv kad se ovaj nalazio) u karavani (tj. sa karavanom) od Kurejševića, a (u času kad članovi karavane) bijahu kao trgovci u Siriji u (onom) vremenu u kojem je poslanik Allaha, Allah mu se smilovao i spasio ga, bio pružao (mogućnost slobodnog kretanja) Ebu Sufjanu i nevjernicima Kurejševića (obustavom rata ugovorom na Hudejbiji). Pa su mu došli (tj. članovi karavane su došli Irakliju), a oni (Iraklije i njegova pratnja) bili su u Jerusalimu. Pa ih je (članove karavane) pozvao (Iraklije) u svoje sijelo, a oko njega su (se nalazili) velikaši Vizantije. Zatim ih je pozvao (da odgovaraju na pitanja), a pozvao je svoga tumača (prevodioca). Pa je rekao (tumač):

"Koji (od) vas je najbliže (povezan po) rodu (porijeklu) sa ovim čovjekom koji tvrdi da je on zaista Vjerovjesnik. Pa je Ebu Sufjan rekao: "Ja sam rekao: ja sam (između) njih najbliži po rodu." Pa je (Iraklije) rekao: "Približite ga meni, a prikučite (privedite) njegove drugove, pa ih stavite kod njegovih leđa." Zatim je rekao svome tumaču: "Reci im: ja sam zaista (sada) ispitivač ovoga (tj. Ebu Sufjana) o ovome čovjeku (tj. Muhamedu), pa ako on meni slaže, demantujte ga (opovrgnite ga, recite da laže)!" Rekao je (Ebu Sufjan): "Pa tako mi Allaha, da nije (bilo) stida od (toga) da prenose (ili pričaju) o meni laž, zaista slagao bih na njega (tj. na Muhameda). Zatim je bilo prvo što me pitao o njemu (to) da je rekao: "Kakav je njegov rod (porijeklo) među vama?" Rekao sam: On je među nama plemić. Rekao je: "Pa da li je govorio ovaj govor od vas iko ikada prije njega?" Rekao sam: Ne. Rekao je: "Pa da li je bio od njegovih očeva

(tj. predaka ikakav) vladar?" Rekao sam: "Ne." Rekao je: "Pa slijede (li) ga ugledni ljudi ili slabi (nejaki između) njih?" Rekao sam: (Ne ugledni i moćni) nego slabi (između) njih. Rekao je: "Da li se povećavaju ili se smanjuju (ili opadaju)?" Rekao sam: "Nego (ili naprotiv) povećavaju se." Rekao je: "Pa da li se odmetne iko od njih iz mržnje prema njegovoj vjeri poslije (što) je unišao u nju (tj. poslije pristupanja njoj)?" Rekao sam: Ne. Rekao je: "Pa da li ga sumnjičiste sa laži prije (nego je počeo) da govori (propovijeda ono) što govori?" Rekao sam: "Ne." Rekao je. "Pa da li iznevjereva (da li je vjeroloman, raskida li bezrazložno ugovore)?" Rekao sam: Ne. A (ovo ti u cijelosti ne jamčim jer) mi smo (daleko) od njega u (jednom duljem) vremenu u kojem ne znamo kakav je on djelotvorac (tj. ne znamo šta je počinio). Rekao je (dalje Ebu Sufjan): A nije mi omogućila (nijedna) riječ da u nju unesem nešto (sumnjivo) osim ove riječi (tj. osim riječi: ne znamo šta je počinio za ovo vrijeme od kako smo došli ovdje). Rekao je (dalje Iraklije): "Pa da li ste se borili (protiv) njega?" Rekao sam: Da. Rekao je: "Pa kako je bila (tj. kakvog je uspjeha imala) vaša borba (protiv) njega?" Rekao sam: Rat je između nas i između njega promjenljiv (prevrtljiv, a doslovno: rat između nas i između njega su kove tj. nekad se nalije njegova kova, a nekad se nalije naša kova). Postigne on od nas, a postignemo mi od njega (tj. nekad pobjedi on, a nekad mi). Rekao je (Iraklije): "Šta to on naređuje vama?" Rekao sam: Govori: "Obožavajte Allaha, samo Njega, i ne pridružujte s Njim ništa (tj. ne vjerujte u druge bogove), i ostavite (tj. napustite ono) što govore vaši očevi!" I zapovjeda nam molitvu, i istinu, i poštenje i spajanje (ili povezivanje sa svim vrstama dobročinstva zapovjeđenih od Allaha, a po drugom tumačenju povezivanje s bližnjim rođacima, pomažući ih materijalno i iskreno ih voleći). Pa je (Iraklije) rekao tumaču: "Reci mu (tj. Ebu Sufjanu): Pitao sam te o njegovu (tj. Muhamedovu) rodu (porijeklu), pa si sopomenuo da je on među vama plemić, pa kao tako (isto bili) su (ti) poslanici (Allaha i u prošlosti), slati su (bivši rođeni) u (najuglednijem) rodu svoga naroda. I pitao sam te je li iko od vas govorio ovaj govor (ove riječi), pa si spomenuo da nije, pa sam ja rekao (tj. zaključio): da je iko bio govorio ovaj govor prijre njega, zaista bih rekao (pomislio) čovjek se ugleda (ili povodi) u govor (koji) se već rekao prije njega. I pitao sam te je li bio od njegovih očeva (tj. predaka ikakva vrsta) od vladara, pa si spomenuo da nije. Rekao sam pa da je bio od njegovih očeva (neko kakva vrsta) od vladara, rekao bih čovjek traži svaga oca. I pitao sam te da li ste ga sumnjičili sa laži prije (nego je počeo) da govori (ono) što je govorio, pa si spomenuo da nije (sumnjičen kao lažac), pa sigurno znam da neće (biti takav) da ostavi laž na ljude a (da) laže na Allaha. I pitao sam te ugledni (li) ga ljudi slijede ili slabi (između) njih, pa si spomenuo da ga slabi (između) njih slijede, a oni su sljedbenici poslanika (Allahovih). I pitao sam te da li se povećavaju (brojno) ili se okrnjuju (opadaju brojno), pa si spomenuo ka se oni povećavaju, a kao takva (ti) je stvar vjerovanja (u Allaha, ona se povećava i razvija se dotle) dok se upotpuni. I pitao sam te da li se iko odmeće (tj. napušta vjeru) iz mržnje prema njegovoj vjeri poslije (što) je unišao u nju, pa si spomenuo da nije, a kao takvo (ti) je vjerovanje (u Boga) kad se pomiješa njegava prijaznost (u) srca. I pitao sam te da li iznevjerava, pa si spomenuo da ne (iznevjerava), a kao takvi su ti (Božiji) poslanici, ne iznevjeravaju (tj. nisu vjerolomni). I pitao sam te (o tome) šta vam zapovijeda, pa si spomenuo da vam zapovijeda da

obožavate Allaha i da Mu ne pripisujete druga, nikakvu stvar, i (da) vam zabranjuje obožavanje kipova, i zapovjeda vam molitvu, i istinu, i poštenje pa ako je istina (ono) što govoriš, pa on će zavladati mjestom ovih mojih dviju (dvaju) stopala (tj. mjestom gdje sad stoje moje noge). I ja znadijaše da je on izlazač (tj. znao sam da on treba da se pojavi, da izađe), (ali) nisam bio mislio da je on od vas. Pa kad bih znao da ću sigorno dospjeti k njemu, opteretio bih se njegovim sretanjem (tj. trudio bih se da se sretnem s njim). I da sam kod njega, prao bih od njegove dvije noge (eventualnu prljavštinu). Zatim je pozvao (ili zatražio Iraklije da mu se donese) knjiga (tj. pismo) Allahovog poslanika, Allah mu se smilovao i spasio ga, koje je poslao Dihje k velikašu (mjesta) Busra-a, pa ga (tj. pismo) je dao Irakliju, te ga je pročitao, a kad u njemu: U ime Milostivog Milosrdnog Allaha. Od Muhameda, roba Allahovog i Njegovog poslanika k Irakliju, velikanu Vizantinaca. Pozdrav onom ko slijedi pravopuće! A poslije, pa ja te zaista pozivam sa pozivom (tj. misijom vjere) predanosti (Bogu ili: pozivam te k pozivu islama - vjere predanosti Bogu). Primi islam (predaj se Bogu), spasićeš se, daće ti Allah tvoju nagradu dva puta. Pa ako okreneš (leđa), pa zaista na tebe (pada) grijeh seljaka (tj. podanika). I (još) "O pripadnici (tj. sljedbenici Božije) knjige, dođite k (jednoj) riječi, jednakoj između nas i između vas, da ne obožavamo (nikog) osim Allaha i da ne udružujemo s Njim ništa (da Mu ne pripisujemo druga), i da ne uzima neki (od) nas nekog (drugog za kakve) gospodare osim Allaha. Pa ako oni okrenu (leđa), pa vi recite: Svjedočite da smo mi muslimani!" Ebu Sufjan je (još) rekao: "Pa pošto je rekao (Iraklije ono) što je rekao i dovršio čitanje knjige (tj. pisma), umnožilo se kod njega vikanje (grajanje) i uzdigli su se glasovi i mi smo izvedeni (iz prostorija Iraklijevog dvora). Pa sam rekao svojim drugovima kad smo izvedeni: "Zaista se već zastvarila (ostvarila) stvar sina Ebu Kebšeta (tj. postala je krupnom i ozbiljnom stvar Muhamedova, koji je na ovom mjestu u tekstu nazvan "sinom Ebu Kebšeta", po nekim komentatorima, iz neprijateljstva prema njemu od strane Ebu Sufjana). Boji ga se zaista vladar Vizantinaca. Pa sam (od ovog susreta sa Iraklijem, rekao je Ebu Sufjan) neprestano bio uvjeren da će se on (Muhamed) pokazati (kao pobjednik i u tom sam uvjerenju živio sve) dok je Allah (najzad) uveo u mene (ili stavio ili naveo na mene naklonost za) islam." (Iako se pričinja, kad se čita sam tekst bez komentara, da je događaj ili priča o Ibnu Naturu, o kojoj će sada biti govora, ispričana od Ebu Sufjana, komentatori Ajnija i Kastalanija kažu da je tu priču nadovezao Zuhrija na gornje pričanje Ebu Sufjana). A pričaše Ibnu Natur, drug Jerusalima i Iraklija (tj. zapovjednik ili namjesnik Jerusalima postavljen od Iraklija), episkop nad kršćanima Sirije, da je Iraklije, kad je došao (u) Jerusalim, osvanuo ružne duše (tj. neraspoložen), pa je rekao neki (od) njegovih patrijarha: "Već (ili uistinu) nalazimo neprijatnim tvoj oblik (ili ne poznamo tvoj oblik tj. promijenuo si se nešto u licu)." Rekao je (dalje zapovjednik i episkop) Ibnu Natur: "A Iraklije je bio gatalac, gledaše u zvijezde (u svrhu proricanja i pretskazivanja budućnosti, dakle bavio se astrologijom)." Pa im (patrijarsima) je rekao (Iraklije) kad su ga pitali (što se promjenuo u licu): "Zaista sam vidio noćas, kad sam gledao u zvijezde, vladara obrezivanja (da uistinu) već pobijedi (tj. da će pobijediti vladar onih koji obrezuju spolne organe), pa ko se obrezuje od ovog naroda (tj. od stanovnika ovog vremena, od savremenika, Kastalanija)?" Rekoše: "Ne obrezuje se (niko) osim Židovi

(što se obrezuju, tj. samo se Židovi obrezuju), pa neka te nikako ne zabrinjava njihova stvar. I piši u gradove tvoje (tj. svoje) vlasti, pa (neka) pobiju (stanovnici) ko je u njima (tj. između njih) od Židova (tj. neka između sebe istrijebe Židove)." Pa dok su oni na (ovoj) svojoj stvari (zadržavali razgovor), doveo se Irakliju (jedan) čovjek (što) ga je poslao vladar Gasanovića izvješćujući za vijest (o) poslaniku Allaha, smilovao mu se Allah i spasio ga. Pa pošto je zatražio vijest (od) njega; (i ovaj dovedeni pošto je Iraklija izvijestio), rekao je (Iraklije svojoj skupini): "Idite pa pogledajte, je li on (tjl ovaj čovjek koji je poslat od Gasanovića, a koji je bio Arap - idolopoklonik) obrezan ili nije." Pa su ga pregledali pa mu ispričali (rekli) da je obrezan. I (Iraklije) ga je pitao o Arapima (ili: za Arape) pa je on rekao: "Oni se obrezuju." Pa je Iraklije rekao: "Ovaj (čiju sam pobjedu i sjajnu budućnost vidio u zvijezdama) je vladar ovoga naroda, već se pojavio." Zatim je Iraklije pisao k (jednom) svome drugu u Rim, a bio je sličan (ili ravan) njemu u znanju. I Iraklije je otišao (ili krenuo) u Hims (Homs), pa nije napustio Hims (Homs tj. neprestano je u njemu boravio i čekao, a Kastalanija kaže još: ili nije stigao k njemu, Himsu) dok mu je došla knjiga (tj. pismo) od njegovog druga (a knjiga odnosno pismo) se slaže (s) mišljenjem Iraklija (u odnosu) na izlaženje (tj. pojavljivanje) Vjerovjesnika (tj. Muhameda), smilovao mu se Allah i spasio ga; i da je on zaista vjerovjesnik. Pa je (odmah po primitku toga pisma) Iraklije dozvolio (tj. naredio ili objavio) velikašima Vizantije (da se sakupe) u jednom njegovom dvorcu u Himsu. Zatim je naredio pa su se zatvorila njegova (dvorčeva) vrata. Zatim se pojavio i rekao: "O skupino Vizantinaca, da li vi (želite da) imate (udjela) u spasu i pravopuću i da se učvrsti (ili ustali) vaša vlast, pa (ako to želite, onda je nužno da) se prisegnete (na vjernost) ovom Vjerovjesniku. Pa su požurili žurenjem magaraca divljačnosti (tj. potrčali su kao divlji magarci) ka vratima, pa su ih našli da su se već pozatvarala. Pa pošto je Iraklije vidio njihovo bježanje i izgubio nadu od vjerovanja, rekao je: "Vratite ih meni!" I rekao je (njima kad su mu se povratili): "Zaista sam ja rekao svoj govor maloprije (ili ovaj čas, Kastal.) ispitujući ja s njime vašu čvrstinu (u odnosu) na vašu vjeru, pa sam (je) već (tj. zaista) vidio." Pa su mu metanisali (tj. spustili su pred njim svoja lica na zemlju) i zadovoljili su se s njim. Pa to je bio kraj stvari (ovog slučaja) Iraklija. Prenio ga je (ili: pričao ga je tj. ovaj slučaj Iraklijev pričao je) Salih, sin Kejsana i Junus i Mamer od Zuhrije.